

Eugeniusz Kucharski

"Zygmunt August : sceny dramatyczne", Stanisław Wyspiański, przygot. do druku Leon Płoszewski, Warszawa 1930 : [recenzja]

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 30/1/4, 311

1933

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ków „Śmierć Janosika“ Jana Botto (1862); pisali o nim także Hodża, Chalupka i Janko Król. (Nawiasem mówiąc, niewiem skąd autor przypisał Goszczyńskiemu poemat o Janosiku?)

Byłoby niewątpliwie bardzo pożądanem, aby p. M., który nawiązał już tak bliski duchowy kontakt z polską liryką tatrzańską, zdobywszy już osiągniętej nie zaniedbał i studjum swoje tudzież piękny trud pośrednictwa rozszerzył na całość tatrzańskiej poezji. Trud ten nie będzie daremny. Dojrzewająca do urzeczywistnienia idea pogranicznych parków narodowych: tatrzańskiego, pienińskiego i babiogórskiego, przemieni góry te z muru granicznego i obronnego w mocne ogniwo bratniej przyjaźni. Poezja jako wyraz wspólnego ukochania tych gór, ogniwo to skuje tem silniej¹.

Jan Gw. Pawlikowski.

Stanisław Wyspiański: Zygmunt August. Sceny dramatyczne. Napisał... — Tekst przygotował do druku Leon Płoszewski. Warszawa, Instytut wydawniczy „Biblioteka Polska“, 1930, 8°, str. 110 + 2 nlb.

Fragmenty tego utworu pisał poeta na schyłku życia i niektóre z nich pozwalał ogłaszać w czasopismach z lipca, sierpnia i września 1907 r. Inne wydobywano z teki pośmiertnej i ogłaszano urywkowo w latach późniejszych. Poznanie tej fragmentarycznej całości, rozprószonej dotąd po czasopismach z lat kilkunastu, umożliwił nam dopiero p. Leon Płoszewski, dając pierwsze książkowe i w całym tego słowa znaczeniu krytyczne wydanie wszystkich dochowanych scen i fragmentów rękopiśmiennych *Zygmunta Augusta*.

Nie poprzestał na pozbieraniu pierwodruków z czasopism, lecz sprawdził je z autografami, uzupełnił i na podstawie zarówno danych autograficznych, jak i troskliwej analizy treści, ułożył je w porządku, zamierzonym przez autora. Cała waga pracy edytorskiej polega tutaj na dochodzeniu kolejności poszczególnych fragmentów i wyznaczeniu ich pozycji w zamierzonej całości artystycznej.

Tę pracę wykonał p. Płoszewski z całym pietyzmem dla dzieła i z tą samą rzetelnością filologiczną, której dowody złożył w wydaniu prelekcji Mickiewicza. Każdy krok i chwyt wydawniczy doskonale uzasadniony i wyjaśniony w dołączonych „Uwagach wydawcy“, które dzięki temu stają się pierwszym gruntownym, bogatym w informacje studjum o *Zygmuncie Augustie* i jego genezie.

Eugenjusz Kucharski.

¹ W czytaniu słowackiego tekstu był mi pomocnym słuchacz sławistycznego seminarjum prof. Taszyckiego we Lwowie, p. Jan Tymosz.